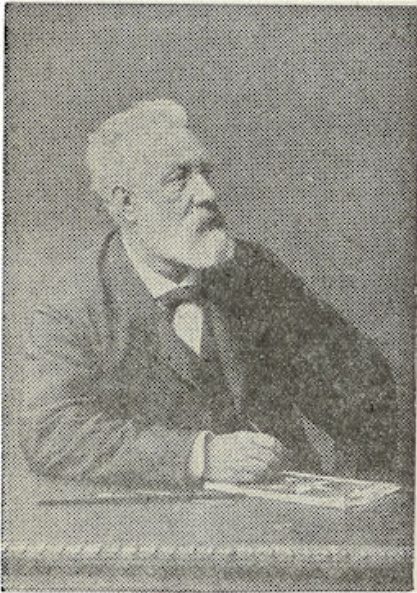

JULES VERNE en zijn wonderreizen

Och die Jules Verne, wat viel hem dat tegen. Hij woonde in Nantes. Daar werd hij op de 8e febr. 1828 geboren. Die stad ligt aan een breed water, vlak bij de zee.

Op weg naar school liep Jules altijd even langs de haven, om naar de schepen te zien. Wat kon je met die schepen verre reizen maken. — O, hij was jaloers op de zeelui, die de wijde wereld introkken met hun schepen en hij wou niets liever dan zelf ook zeeman worden.

Maar vader Verne wilde er niets van horen. Jules op zee zwalken. Och heden, de goede man moet er niet aan denken. Nee, nee, zijn jongen moet studeren, dan kon hij later advocaat worden of rechter. En zo

trok Jules naar Parijs, ver bij de zee vandaan. Hij studeerde hard, dat is waar en in zijn vrije tijd las hij veel. Graag las hij erg avontuurlijke verhalen. Zodoende kwam hij in aanraking met een zekere meneer Alexander Dumas, die zulke verhalen schreef. Dat wilde hij ook eens proberen. Jules schreef een paar romantische toneelstukken, maar och heden, de mensen namen er bijna geen notitie van. Weer mis? Geen zeeman, geen schrijver?

Ja toch. Toen hij 35 jaar oud was, schreef hij zijn eerste avonturenroman, nl.: „Vijf weken in een luchtballon”. Naar dat boek werd gegrepen. Het werd bij duizenden verkocht en van alle kanten kreeg hij het verzoek: „Och toe meneer Verne, schrijft u nog meer van zulke boeken!”

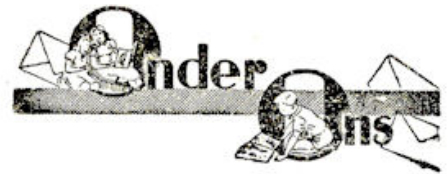
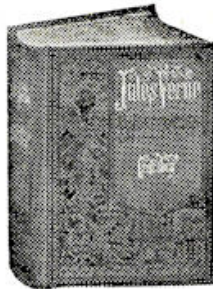
Dat wilde Jules wel en toen begon hij zijn „Wonderreizen” te schrijven. We noemen er een paar: „20.000 mijlen onder zee”, „De reis om de wereld in 80 dagen”, „Michaël Strogoff, de Koerier van de Czaar”, „Naar het middelpunt der aarde”, meer dan vijftig in totaal. Deze boeken werden in allerlei talen overgezet.

In 1880 bracht de uitgeversmaatschappij „Elsevier” te Amsterdam de boeken van Jules Verne in het Nederlands. En tot op vandaag worden ze herdrukt en verkocht. De fantasie van Verne was geweldig. Zijn lijfspreuk was: „De mens kan datgene verwezenlijken, wat zijn fantasie hem voorspiegelt”.

Voor al de jeugd was gek op de boeken van Jules Verne. Jullie zullen vast ook wel een of meer van zijn boeken hebben gelezen. Hij overleed te Amiens in 1905. Op zijn grafmonument staat: „Vers l'immortalité et la jeunesse”, d.i. „aan de onsterfelijkheid en de jeugd”.

Waarom ik jullie over Jules Verne vertel?

Omdat dezer dagen bij Elsevier te Amsterdam nog weer eens dertien boeken van Verne zijn verschenen in drie banden. — Ze heten Jules Verne Omnibus. We zullen er in „Ons Boekenplankje” bijzonderheden over vertellen. Het mooie van deze boeken is, dat zij bijna niet veranderd zijn. Toch is het al tachtig en meer jaren geleden, dat Verne ze schreef. Maar ze zijn nog even fris en leesbaar als in die tijd.

Het adres van Oom Henk is:
Joost van den Vondellaan 9, Zeist.

Beste Jongens en Meisjes,

In het vorige nummer schreef ik al over enkele gelukwensen, die ik toen reeds, wat vroeg nog, ontvangen had, ik wil er hier toch nog even op terugkomen. Want er is geen raadsel-oplossing deze keer bij me binnengekomen, geen opgaaf voor verjaardag, of wat dan ook, of met soms maar enkele woorden werden me de beste wensen voor het nieuwe jaar geboden. En dan bovendien nog een stroom van kaarten en kaartjes. Lui, ik vind het geweldig! Maar ik kan dit niet allemaal als brief of briefkaart beschouwen, vinden jullie wel? Dan zou ik in de correspondentie straks op al deze berichten terug moeten komen, en dat neemt te veel ruimte in beslag. Laat ik er jullie dus hier maar hartelijk voor danken. Ik vind het reuze aardig, dat jullie zo om me denken.

Dan nog wat, de genoemde oplossingen en dergelijke, waren in aansluiting op het december-nummer. Er staat, zo terloops ook bij zo'n oplossing wel eens een vraag. Of ik een goede St. Nicolaas gehad heb, of dat de man me misschien is voorbij gegaan omdat ik „stout” geweest ben, e.d. Laat ik die vragers hier ook maar even antwoorden, neen hoor, ik ben niet door hem vergeten, 'k ben dus het hele jaar „zoet” geweest. En die grappenmaker, die veronderstelde dat mogelijk wel m'n lage rapportcijfers oorzaak waren, dat ik werd overgeslagen; mis mannetje, ik zit niet meer in de schoolbanken, en krijg dus geen rapport meer. Maar op welke school zit jij, dat je voor 5 december je rapport al hebt? Op een kleuterschool misschien? Nog even iets over de raadsels.

De vraag in het raadsel voor de jongeren was: **met welk kleed kan men zich niet kleden?** Het antwoord kan moeilijk anders luiden, dan: **met een sneeuwkleed?** Ik heb dit met opzet in deze tijd van het jaar opgegeven. — Nu, er waren maar heel weinig, die me dit antwoord stuurden. Wel kreeg ik nog enkele antwoorden binnen als: tafelkleed en vloerkleed. Nu ja, die heb ik er maar bij genomen

heb ik ook maar als goed gerekend, hoewel een tafelkleed heel goed gebruikt kan worden, en een klein model vloerkleed ook. Probeer het maar eens, en neem dan nog een wanddoek, draai die wat torenvormig in elkaar en zet hem op, je zult verbaasd zijn over het resultaat. Er waren echter ook nog andere antwoorden, doch die heb ik niet kunnen goedkeuren. Zodat er maar onder een klein groepje de prijzen zijn verloot.

Datzelfde geldt voor de ouderen. Nooit van de Noorderzon gehoord? Er staat in de eerste regel van het raadsel, het is een **zon**. Dan kan het antwoord toch nooit: zonde, zondaar, zondebok of iets dergelijks zijn? Neen, het spijt me echt voor jullie, maar dat heb ik af moeten keuren. — Zodoende bleven er maar een kleine twintig over, onder wie de prijzen verloot zijn.

'k Vind het echt spijtig, want ik meende toch, dat beide raadsels nogal gemakkelijk waren. Toen er in het begin zoveel verkeerde antwoorden binnen kwamen, heb ik eens een proef genomen bij kinderen, zo van de leeftijd waarvoor de raadsels bedoeld zijn. Zonder uitzondering kreeg ik het goede antwoord. Ik weet het niet hoor!

Ik zal proberen, deze keer wat eenvoudiger raadsels te geven. Als het lukt!